824/09

Den 6. juli 2009 blev i sag nr. 75.010:

xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har autoforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over, at selskabet har anerkendt hendes fulde erstatningspligt for et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været involveret.

Klageren har i klageskrivelse til nævnet anført, at der ved uheldet ikke skete noget med modpartens bil, samt at der var et vidne.

Selskabet har ved skrivelse af 9/12 2008 til nævnet anført:

> "Alka Forsikring modtog i begyndelsen af marts måned krav fra modpartens selskab i forbindelse med et færdselsuheld som skulle være sket den 11. marts 2008 og anmodede i den forbindelse ved brev af 14. marts 2008 klager om at kontakte selskabet og anmelde skaden. Kopi vedlagt.
>
> Ved telefonsamtale den 1. april 2008 oplyste klager, at skaden var sket, da hun var bakket ud fra en p-bås. Uheldet havde angiveligt resulteret i 'ubetydelige ridser bag'. Kopi vedlagt. Der havde været kontakt mellem bilerne, men der skete næsten ingen skade.
>
> Ved telefonsamtale med klager den 24. april 2008 oplyste klager, at der næsten ikke var sket skade på modpartens bil. Klager oplyste endvidere, at hun havde et telefonnummer på et vidne.
>
> Af taksatorrapporten fremgår det, at modparten skulle dreje ind på en p-plads. Klager holdt parkeret og bakkede ud fra sin p-bås, lige ind i modparten. Der var ved uheldet sket skade på højre bagdør. Kopi vedlagt.
>
> Alka Forsikring anerkendte på baggrund af de fremkomne forklaringer modpartens regreskrav.
>
> Ved brev af 9. juni 2008 fremsendte Alka Forsikrings økonomiafdeling forlig vedrørende den forfaldne selvrisiko, som der var indgået en afdragsordning med klager om. Kopi vedlagt.

Ved telefonopringning den 24. juni 2008 meddelte klager, at hun ikke var af den opfattelse at hun havde forvoldt skade på modpartens bil. Der havde været kontakt mellem bilerne, men der var ikke sket skade.

Ved mail af 30. juni 2008 anførte klager at hun ikke burde betale selvrisiko, da hun ikke var skyld i skaden, men modparten var ansvarlig for uheldet. Desuden mente klager ikke der var sket skade på modpartens bil. Kopi vedlagt.

Alka Forsikring fastholdt ved brev af 1. juli 2008 den trufne afgørelse. Kopi vedlagt.

Ved telefonsamtale med klager den 1. august 2008 anførte klager, at hun syntes det var dyrt for sådan en lille ridse.

Sagen er nu indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Klager oplyste ved sin anmeldelse til selskabet, at der ved uheldet skete skade på modpartens bil (ridser bag) og selskabet anerkendte på baggrund af både klagers og modpartens forklaringer om uheldets opståen ansvaret.

På baggrund af klagers egne forklaringer må det lægges til grund, at der skete skade ved påkørslen. Klager nævner 3 gange, at der skete skade (ubetydelige ridser, næsten ingen skade, lille ridse) og 1 gang at der ikke skete nogen skade.

Modparten i et færdselsuheld har krav på udbedring af den skade der er sket på køretøjet, selvom der kun er tale om små eller ubetydelige ridser. Den ifølge taksatorrapporten konstaterede og udbedrede skade på modpartens bil er en normal skade i forhold til den oplyste påkørsel, hvilket vil sige, at skadezonen og de konstaterede skader er typiske for en påkørsel af denne art. Skadeomfanget ikke er unormalt ved en påkørsel som den angivne, og selskabet har ikke mulighed for at bevise, at skaderne ikke stammer fra klagers påkørsel af modparten.

Alka Forsikring har således betalt i henhold til den modtagne taksatorrapport, som anses for bevis for skadens omfang, og såfremt der skal ses bort fra en sådan må skadevolder løfte bevisbyrden for at rapporten ikke er korrekt, hvilket klager ikke har gjort.

Først sent i forløbet oplyste klager, at der var et vidne, men klager har ikke indhentet udtalelse fra vidnet eller oplyst selskabet navn og adresse på vidnet.

Klager er i henhold til Færdselslovens § 103 stk. 2 samt retspraksis ansvarlig for uheldet ved at påkøre modparten under sin bakkemanøvre, hvorfor modparten med henvisning til Færdselslovens § 108 stk. 1 har et direkte krav mod ansvarsforsikringsselskabet. Den foretagne besigtigelse og taksatorrapport angiver ikke et unormalt reparationsomfang i forhold til skademekanismen.

Selvrisikoen er uafhængig af omfanget af skaden eller af omkostningen til udbedring af skaden."

Ved skrivelse af 21/1 2009 til nævnet har klageren oplyst identiteten på vidnet samt bemærket følgende:

"Ved telefonsamtale oplyste jeg Alka forsikring om det såkaldte uheld den 11. marts 2008. Jeg kontaktede selv Alka, idet modparten ringede til mig og henviste mig til Alka. I telefonsamtalen den 1. april 2008 har jeg på intet tidspunkt nævnt 'ubetydelige ridser bag' efter kontakten mellem bilerne. Ej heller har jeg ved telefonsamtale den 24. april 2008 **ingen** skade, idet jeg er sikker på at der ingen skader var på bilen. Dette kan jeg med sikkerhed sige, idet jeg, modparten og vidnet sammen blev enige om dette ved ulykkestedet. Vi valgte endda at tørre bilen af, for at tjekke det for eventuelle skader, som ikke kunne ses. Men der var ingen skader.

Jeg har gennem hele forløbet sagt, at der ingen skader var, og at jeg havde et vidne. Dog har Alka ingen hensyn taget til dette. De har på intet tidspunkt bedt om informationerne til vidnet. Da jeg ikke kender til praksis på området havde jeg forventet at Alka ville have oplyst mig om, at jeg skulle give dem informationerne mht. vidnet.

Jeg vil endnu engang pointere, at jeg på ingen tidspunkt har sagt, at der var skade på modpartens bil.

Alka har skrevet at selskabet ikke har mulighed for at bevise, at skaden ikke stammer fra det såkaldte uheld. Jeg vil derimod mene at modparten ingen beviser har, som beviser, at ridserne skyldes den ubetydelige kontakt mellem vores biler.

Desuden mener jeg, at jeg har løftet bevisbyrden, ved at flere gange bevise [henvise] til vidnet. Men Alka intet har foretaget herefter, kan ikke tillægge bevisbyrden hos mig, men derimod hos modparten."

Ved skrivelse af 30/1 2009 til nævnet har selskabet hertil anført:

"På baggrund af klagers egne forklaringer må det lægges til grund, at der skete skade ved påkørslen. Klager nævner 3 gange, at der skete skade (ubetydelige ridser, næsten ingen skade, lille ridse) og 1 gang at der ikke skete nogen skade.

Først nu med sit brev til ankenævnet af 21. januar 209 oplyser klager navn og adresse på et muligt vidne. Der er imidlertid ikke tvist om, at påkørslen har fundet sted, men alene om hvor stor skade der skete ved påkørslen. Dette spørgsmål er efter selskabets opfattelse ikke egnet til at afgøre ved en vidneforklaring, og slet ikke så sent i sagens forløb.

Klager er ubestrideligt ansvarlig for uheldet ved sin bakkemanøvre og modparten har krav på udbedring af den skade der er opstået ved uheldet.

Det ifølge taksatorrapporten konstaterede skadeomfang er ikke unormalt ved en påkørsel som den angivne, og selskabet har ikke mulighed for at bevise, at skaderne ikke stammer fra klagers påkørsel af modparten.

Selvrisikoen er uafhængig af omfanget af skaden eller af omkostningen til udbedring af skaden, og vi må således fastholde den trufne afgørelse."

Af skærmprint fra selskabets edb-system med "spørgsmålsdato" angivet som 1/4 2008 fremgår bl.a.:

"Spørgsmål	Svar
Hvordan er uheldet sket?	ft bakker tilbage fra p-bås

Var forsikringstager fører af køretøjet?	Ja
Navn, adresse og alder på føreren	
Modparts oplysninger	Ubetydelige ridser bag."

I taksatorrapport fra modpartens selskab af 20/5 2008 hedder det bl.a.:

> "Hvordan er uheldet sket? Ft skal dreje ind på p-plads for at finde en plads. Mp holder parkeret og bakker ud fra sin p-bås og lige ind i ft."

Af e-mail fra klageren af 30/6 2008 til selskabets kundeklageafdeling fremgår bl.a.:

> "**Klage vedrørende uheldet med skadenr. …**
> Den 11-3-2008 ca. kl. 15.00 var jeg på p-plads ved H.vej/A. Alle og jeg var ved at bakke ud af parkeringspladsen.
> Til stede var der en anden bil, som kørte ind ved siden af mig for at parkere. Jeg troede, at modparten havde set mig og ville vente, til jeg kommer ud af parkeringsbåsen. Men hun bakkede for at parkere, mens jeg var på vej ud. I det øjeblik kom bilerne til at ramme en lille smule.
>
> Derefter gik vi begge ud for at se på hinandens bil, men der var ikke sket noget. Damen som kørte bilen havde lånt bilen fra en anden og sagde at hun var nødt til at fortælle ejeren af bilen hvad der var sket. Vi udvekslede tlf.nr. og kørte videre. Til hele episoden har jeg et vidne. Hun så alt hvad der skete. Hun hedder M.K., og jeg har eventuelle kontakt informationer til hende, hvis det er nødvendigt.
>
> Selvom vi blev enige den dag, at der ikke var sket noget, har modparten alligevel henvendt sig til forsikringsselskabet. Hvis jeg havde vidst, at dette ville ske, ville jeg have ringet til politiet på stedet, så denne her situation med en regning ikke var opstået.
>
> Jeg vil til sidst gerne pointere, at der ikke var et eneste ridse på hverken min eller modpartens bil. Så beløbet der opkræves for udgifterne til modpartens bil, kan jeg ikke acceptere. Det er et beløb jeg ikke burde betale for, da jeg ikke har haft skyld i nogen skade på modpartens bil. Det var modpartens bils fører, som har ansvaret for ulykken."

Ved skrivelse af 13/3 2009 bad nævnets sekretariat selskabet kommentere klagerens oplysninger i mailen af 30/6 2008 om, at modparten også bakkede i sammenstødsøjeblikket samt det forhold, at klageren allerede i mailen af 30/6 2008 oplyste identiteten på vidnet.

Ved skrivelse af 26/3 2009 anførte selskabet hertil:

> "For så vidt angår sagens faktum skal det bemærkes, at Alka Forsikring den 14. marts 2009 modtog regresmeddelelse fra modpartens selskab. Af oplysningerne fra taksatorrapporten fremgik det, at klager holdt parkeret og bakkede ud fra sin p-bås og lige ind i modparten.
>
> Af klagers efterfølgende anmeldelse fremgik det da heller ikke, at modparten bakkede, alene at klager bakkede.

Der var således ingen oplysninger - hverken fra modparten eller fra klager - om at modparten bakkede endsige bevægede sig.

Skadezonen på modpartens bil (højre bagdør) og de fremsendtes fotos af skaden (alene en bule og ingen skrabespor) støttede det faktum, at modparten holdt stille og gav således ikke anledning til yderligere efterforskning af faktum.

(Såfremt modparten havde bevæget sig ville skaden formentlig have været større og mere synlig - også for klager).

Der har ikke på noget tidspunkt været tvist om sagens faktum - at klager bakkede ud i modparten - men alene om og i hvor stor grad der skete skade ved uheldet.

Klager oplyste først i sin mail af 30. juni 2008 - som var en klage til Alka Forsikrings klageansvarlige - at modparten også bakkede. En sådan oplysning finder vi ikke kan lægges til grund så sent i forløbet, dels strider den mod de aktuelle konstateringer dels er skaden på dette tidspunkt reguleret og betalt og selvrisikoen opkrævet (2. juni 2008), hvorfor Alka Forsikring ikke har mulighed for at få refunderet en del af udgiften.

Alka Forsikring har udlagt forsikringens selvrisiko (ved betalingen af modpartens krav) og har ret til at opkræve denne hos forsikringstager (klager), jfr. betingelsernes afsnit 22.3, da der efter selskabets skøn ikke er en ansvarlig skadevolder.

Alka Forsikrings sagsbehandler forklarede ved telefonsamtale den 24. april 2008, at klager måtte oplyse navn og adresse på et eventuelt vidne for at selskabet kunne kontakte vidnet.

Der har været en omfattende telefonisk kontakt med klager under sagens forløb og klager er løbende gjort opmærksom på bl.a. beviskravene. Uddrag af log vedlagt.

Klager oplyste imidlertid først navnet på et muligt vidne i sin klage af 30. juni 2008 (og først med sit brev til ankenævnet af 21. januar 2009 navn og adresse på et muligt vidne), hvilket som nævnt er efter skaden er afsluttet og efter klager har fået besked om at sagen er afsluttet og selvrisikoen er opkrævet.

For så vidt angår selvrisiko skal det oplyses, at klager har valgt forsikring med en selvrisiko på 4.380 kr. Kopi af police og skærmprint vedlagt.

Den opkrævede selvrisiko har således intet med skadeudgiften at gøre.

Til orientering skal det oplyses, at ved en eventuel ansvarsfordeling med 50 % til hver part vil der blive opkrævet halv selvrisiko, men der vil være fuldt bonustab."

Ved skrivelse af 24/5 2009 til nævnet har klageren bl.a. præciseret, at hun tidligere har anført, at modparten bevægede sig, ikke at modparten bakkede. Ifølge klageren var modparten på vej ind i en parkeringsbås, mens hun bakkede ud af en anden parkeringsbås.

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at kunne lægge til grund, at sammenstødet er sket i forbindelse med klagerens bakkemanøvre, og at en retsafgørelse i den konkrete situation mest sandsynligt ville resultere i, at klageren blev pålagt ansvaret for det anmeldte færdselsuheld.

Det må anses for ubestridt, at klageren påkørte modpartens bil. Herefter, og da nævnet efter det oplyste i øvrigt ikke finder grundlag for at antage, at taksatoren har godkendt anden skade end den, der efter taksatorens vurdering hidrører fra uheldet, kan nævnet ikke kritisere, at selskabet i overensstemmelse med sædvanlig praksis har udbetalt erstatning på basis af den af taksatoren foretagne taksering.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann